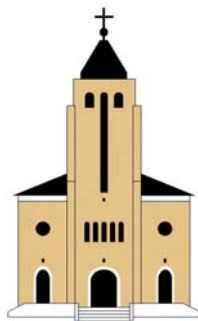

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2011/5. SZÁM • AUGUSZTUS 20.

A SZENT HELY SZÜLETÉSE

Plébánia táborunkban eljutottunk egy *Csaroda* nevű faluba, ahol egy 13. században épült templom áll. A freskókon megjelenő alakok között, ha figyelmes szemmel nézzük, felfedezhető néhány igen egyszerű, festett kereszt is. Mikor felszentelték a templomot, ezeken a pontokon kenték meg krizmával a falakat, annak jeléül, hogy ez az épület immáron szent hely, Istenhez tartozik.

A mi templomunk nem ilyen régi. Nincsenek benne 7-800 éves freskók, vagy kiemelten védett művészeti értékek, amit meg lehetne csodálni. Mégis, lényegét tekintve, semmivel sem kisebb értékű, mint akár egy gótikus katedrális. Hiszen ez az épület is Istennek szentelt hely. Nem pusztán gyülekezeti terem, hanem felszentelt épület. Az Istennel való találkozás helye. Itt részesülhetünk a szentségben, itt hallhatjuk Isten üzenetét, innen szállhat közös imánk, énekünk a mi Urunkhoz.

A mi templomunk 73 éve született. Igazából nem akkor, amikor eleink befejezték a falak építését, bár ez is fontos volt, hanem akkor, amikor felszentelték. Örvendezve adhatunk hálát Isten minden áldásáért, kegyelmi adományáért, amit itt nyertünk el, s minden emberi munkáért is, amivel széppé s jól használhatóvá válik templomunk.

„Istenünk, te megengeded, hogy templomunk felszentelésének napját lelkünk javára évente megünnepeljük, hallgasd meg néped könyörgő szavát. Add, hogy erről a helyről mindig tiszta áldozat szálljon eléd, reánk pedig a megváltás bőséges kegyelme áradjon. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön-örökké.”

(Ünnepélyes könyörgés a templomszentelés ünnepén)

C. Zs.

SZENT ISTVÁN KIRÁLY INTELMEI

IMRE HERCEGHEZ (részletek)

I. A KATOLIKUS HIT MEGŐRZÉSÉRŐL

Ha a királyi koronát meg akarod becsülni, legelőször azt hagyom meg, tanácsolom, illetve javaslom és sugallom, kedves fiam, hogy a katolikus és apostoli hitet akkora buzgalommal és éberséggel őrizd, hogy minden Istentől rendelt alttalálódnak példát mutass... Ám ha a hit pajzsát tartod, rajtad az üdvösség sisakja is. Mert e lelki fegyverekben szabályszerűen harcolhatsz láthatatlan és látható ellenségeid ellen.

II. AZ EGYHÁZI REND BECSBEN TARTÁSÁRÓL

A királyi palotában a hit után az egyház foglalja el a második helyet, az egyház, melynek első ízben a mi fejünk, tudniillik Krisztus vetette el magját, majd az ő tagjai, vagyis az apostolok és szent atyák ültették át, meggyökerezették erősen, s elterjesztették az egész földkerekségen... Így hát, fiam, napról napra virágzó szorgalommal kell őrködnöd a szentegyházon, hogy inkább gyarapodjék, mintsem fogyatkozzék. Azért is neveztek az első királyokat nagyságosnak, mert az egyházat nagyobbították. Te is ezt tegyed, hogy koronád híresebb, életed boldogabb és hosszabb legyen.

V. AZ IGAZ ÍTÉLET ÉS A TÜRELEM GYAKORLÁSÁRÓL

...fiam: ha becsületet akarsz szerezni királyságodnak, szeresd az igaz ítéletet; ha hatalmadban akarod tartani lelkedet, türelmes légy... Óvakodj bírónak lenni, ám örülj királynak lenni s nevezettni. A türelmes királyok királykodnak, a türelmetlenek pedig zsarnokoskodnak.

VIII. A FIAK KÖVESSÉK AZ ELŐDÖKET

Őseink követése foglalja el a királyi méltóságban a nyolcadik helyet. A legnagyobb királyi ékesség, az én tudásom szerint, a királyelődök után járni, a szülőket utánozni. Aki ugyanis megveti, amit megszabtak atyai elődei, az isteni törvényekre sem ügyel.

IX. AZ IMÁDSÁG MEGTARTÁSÁRÓL

Az imádság megtartása a királyi üdvösség legnagyobb járuléka, ezért a királyi méltóság kilencedik regulájában pendül meg. A folytonos imádkozás: a bűnöktől megtisztulás és feloldozás. Te pedig fiam, valahányszor Isten templomához járulsz, hogy Istent imádd, Salamonnal, a király fiával, magad is király lévén, mindig

SZEPTEMBER

mondjad: „Küldd le [Uram, a bölcsességet] szent egedből, dicsőséged trónjáról, hogy munkámban velem legyen és segítsen, és így fölismerjem, mi kedves a szemedben [minden időben].” És ismét: „Uram, Atyám, életemnek Istene, ne hagyj engem álnok gondolatban, az én szemeimnek ne adj kevélységet és a gonosz kívánságot távoztasd el tőlem, Uram. Vedd el tőlem a testnek kívánságait, és a tisztátalan és esztelen léleknek ne adj engem, Uram.” Ezzel az imádsággal fohászokdtek hát a régi királyok, te is ugyanezzel fohászokdj, hogy Isten minden vétked eltörlésére méltasson, hogy mindenki legyőzhetetlen királynak hívjon. Imádkozz azért is, hogy a tétlenséget, tuncyaságot elkergetse tőled, megajándékozzon az erények összességének segedelmével, s így legyőzhesd látható és láthatatlan ellenségeidet. Hogy valamennyi alattvalóddal együtt gondtalanul, ellenséges támadásoktól nem háborgatva, békében végezhesd életed pályáját.

X. A KEGYESSÉGRŐL ÉS AZ IRGALMASSÁGRŐL, VALAMINT A TÖBBI ERÉNYRŐL

Az erények mértéke teszi teljessé a királyok koronáját, és a parancsok közt a tizedik. ... Ennek okából hát, szerelmetes fiam, szívem édessége, sarjam jövő reménysége, kérlek, megparancsolom, hogy mindenütt és mindenekben a szeretetre támaszkodva ne csak atyafiságodhoz és a rokonságodhoz, vagy a főemberekhez, avagy a gazdagokhoz, a szomszédhoz és az itt lakóhoz légy kegyes, hanem még a külföldiekhez is, sőt mindenkire, aki hozzád járul. Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz.

Szeptember hagyományos magyar neve Szent Mihály hava.

A hónap jeles szentje *Máté evangélista*. Az apostolról nagyon kevés olyan adat maradt ránk, amely történelmileg hitelesnek tekinthető. Születéséről annyi tudunk, hogy Kafarnaumban született Kr. e. 10 körül. Életútjáról is keveset tudunk. Azon kívül, amit az evangéliumokban írtak róla, kevés a hiteles információ, inkább csak legendákból tudhatunk róla. Euszebiosztól, a történetíró püspöktől tudhatjuk, hogy Máté, mielőtt a pogányok között hirdette volna az evangéliumot, Palesztinában héberül hirdette az örömhírt. Távozása előtt anyanyelvén írásba foglalta azt. Szent Iréneusz is szól Máté apostol evangéliumáról, amit a zsidók között, azok saját nyelvén alkotott.

A tudósok máig vitatkoznak arról, hogy evangéliuma eredetileg arámul vagy görögül íródott-e. Az viszont tény, zsidó-keresztény szerző írta zsidó-keresztény közösségnek. A héber szavakat nem fordítja, és nem magyarázza. Evangéliumának anyagát írott forrásokból meríti. Legfontosabb Márk evangéliuma. Márk szövegeit kiegészíti, és számos jézusi beszéddel gazdagítja. Ehhez az ún. Beszédgyűjteményt használja (Lukácshoz hasonlóan).

Nyelve és stílusa lényegesen szebb Márkénál. A szöveg arról tanúskodik, hogy a szerző egészen jól beszél és ír görögül. Kérüli az arám, latin, görög köznépi szavakat. Márk szövegének nyelvezetét sok helyen javítja. A szemita hatás erősen érződik rajta. ►

▶ Az evangélium legkorábban 70 után keletkezhetett – hiszen ismeri Márkot. Néhány szentíráskutató a fejlettebb egyházképből inkább 80 utáni keletkezésre következtet.

A szerző személyéről a Máté evangélium azt mondja, hogy vámos volt, és a Lévi nevet is viselte. Márk azt is tudja róla, hogy Alfeus fia volt. Az apostol-névsorokban is megtalálható.

Lévi-Máté, a vámos Kafarnaumban dolgozott, ami határváros volt Heródes Antipász és Fülöp országa között. A vámosok a zsidók szemében bűnös emberek voltak. Máté elhívásával nemcsak Máté, hanem Jézus sorsa is megnehezedett. A zsidó vallási vezetők most már nem csak a tisztátalan vámosra, hanem Jézusra is ujjal mutogathattak.

„Jézus nagyon tudatosan vállalta a közösséget a vámosokkal és a bűnösökkel. Ezzel a tetteivel igazolja azt, amit mond: azért jött, hogy a bűnösöket hívja a bűnbánatra és a bűnbocsánatra. Ezért szól

mindenkinek hívó szava, mert az emberek valamennyien bűnösök, de a szó csak azoknak a szívéhez érkezik el, akik tudatában vannak nyomorúságuknak, és engedik, hogy meghívják őket, azaz fölkelnek és követik Jézust. Máté estében a meghívottból tanítvány, tanú és apostol lesz, aki maga is Isten ajándéka a világnak.”

Máté vámos múltjának tanúi az evangéliumban a pénzzel kapcsolatos közlések. Sokkal többféle pénzt ismer, mint a másik három evangélista, és soha nem véti el, hogy milyen helyzetben miféle pénzzel kell fizetni.

Máté meghívását az evangéliumból ismerjük, életének többi részéről csak a legendák beszélnek. Máté az apostolok szétválása után Etiópiába ment, ahol meghalt a király fia. A király elhívatta Mátét, aki föl-támasztotta a kis királyfit. Ennek hatására sokan megkeresztelkedtek, a király pedig templomot építtetett. A király leányát Efigeniát Máté megkeresztelte és felvette az Istennek rendelt szüzek közé. A király

halála után utóda Efigeniát feleségül kérte. A lány nemet mondott. Az új király Máté segítségét kérte, hogy beszélje rá a leányt a házasságra. Máté ezt elutasította, mire a király haragjában az oltár előtt leszúratta. Más hagyomány szerint Máté máglyán halt meg. Ismét más hagyomány úgy tudja, hogy a máglya az apostol imádságára kialudt, és ő később halt meg Nubiában békeességben.

K. E.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

A nyár eleje gyakran számos programot kínál a diákság számára. Olykor még el sem kezdődik a vakáció, máris megsuhinthatja a tanulókat a szünidő szele. Idén a nagy nyári szünet közeledtének első jele talán az lehetett, hogy véget értek a NAMI-feladatok, majd június 5-én a NAMI-BAZÁR-ban értékes jutalmakra lehetett váltani az év során összegyűjtött pontokat.

Idén kicsit rendhagyó volt a napközis táborunk is: június 17-én *családi kirándulással* indítottuk a programot. Ócsára mentünk, sok-sok autóval, és természetesen sok-sok gyermekkel és szüleikkel. Ez a Budapest közeli település számtalan programot kínál, ezt használtuk ki mi is. A tájvédelmi körzet madárvártájában a madárgyűrés titkai-ba avattak be minket, de játszottunk a selyemréten, megnéztük a település hatalmas középkori katedrálisát, és megismerkedtünk a skanzen látóival is. Nem csak azért volt szép ez a nap, mert sok élményt élhettünk át, hanem azért is, mert jó volt együtt látni, szép nyitánya volt ez a következő heti napközis tábornak.

A *napközis tábor* a szokott módon a Don Bosco Ifjúsági Ház bázissal működött az idén is. Több mint 30 gyerekünkkel kirándultunk, játszottunk ezen a héten. A programot idén az is színesítette, hogy

ehhez a rendezvényhez kapcsolódott a Dévai Alapítvány csiksomlyói diákjainak vendéglátása is. Ezért a napközis táborról szóló részletesebb beszámoló most abban a cikkben található.

TANÉVZÁRÓ IFJÚSÁGI BÁL

Soroksár-Újtelep,
2011. június 19.

Mivel idén Pünkösd igencsak későn volt, így csúszott vele együtt a pünkösdi bálunk is... Végül annyira, hogy tanérváró-vakációkezdő bál lett belőle, ami nagy tetszést aratott. Témaként csupán ez volt megadva, így a többség nyári ruhákban pompázott, bár kint nem volt olyan „hű, de nagy meleg”.

Nekem személy szerint sikerült úgy elkészítenem a bálról, hogy megérkezésem után szinte rögtön csatlakozhattam a szemerés

▶ kapuórséghez. 8:40 és 9:00 között nekünk kellett az érkezőknek eladnunk a jegyeket, és tollakat osztogatnunk minden szám után az odasereglő fiúknak. Idén ugyanis úgy buzdítottuk az úriembereket arra, hogy felkérjék a hölgyeket, hogy versenyt írtunk ki „a parkett ördöge” címre. A lapon az egyik rubrikába az illető hölgyemény nevét, a másikba pedig a tánc fajtáját kellett beírni. Ezt a versenyt természetesen a mi táncos lábú atyánk nyerte, annyi táncpartnerrel, ami nem fért el a lapon. ☺

A táncitanítás még egy tanévzáró bálon sem maradhatott el: a főplébes delegáció sorszambáznai tanított minket. Amit eddig csak ámulva nézhettünk, annak most mi is részese lehettünk. (Márpedig ha 3-4 főplébániás sorszambáznai kezdett bármelyik bálon, általában elég gyorsan helyet kaptak hozzá.)

10 órától 11 óráig élő zenekar szórakoztatott minket, amit mindenki nagyon élvezett. Csempésztek egy kis koncerthangulatot a bál közepére, ugyanis a végére szinte mindenki összevisszaugrált, akár egy igazi koncerten. ☺

Természetesen még volt tombola is, ahol most – csodák csodájára! – a női tusfürdőt nem úriember nyerte, hanem olyan, aki saját magán használhatta... Ez igencsak ritka esemény! ☺

Az idő odakint – bár nem volt éppen nyári – kellemesen hűvös volt, így aki ki akarta szellőztetni a fejét, vagy beszélgetni akart, az nyugodtan sétálhatott a templom környékén.

Éjfélkor az elmaradhatatlan gyertyafénykeringőre a többség már visszazökkent a „koncert-hangulatból” a „bál-hangulatba”, de azért az egyként hangulatos táncot is sikerült végigkuncognunk.

Mivel másnap hétfő volt, többek indultak nyaralni, táborozni, így éjfél után szép las-

san elkezdtünk hazaszállingózni. Félálomban – azt hiszem – végre mindannyiunk tudatáig eljutott: KEZDŐDIK A VAKÁCIÓ!!!

N. E.

CSÍKSOMLYÓN JÁRTUNK

2011. június 9–13.

Nehéz cikkbe foglalva elmondani, mit is értsünk zarándoklat alatt. Bár nem gyakoroltunk sokszor tíz kilométert zászlók alatt, mégis lelkiileg feltöltődve, az Égiekhez közelebb kerülve tértünk haza utunkról. Csíksomlyóra mentünk, pünkösdi búcsúra. Imádságos lelkülettel: a buszban zsolozsmázva, rózsafüzérezve. Zarándoklat volt ez talán másfajta értelemben is: egy-egy főhajtás nemzetünk történelmi emlékhelyei, híres szülöttei, kulturális és természeti kincsei előtt. (A szerk.)

Régi vágyam volt, hogy eljussak a csíksomlyói búcsúba, ezért az elsők között jelentkeztem a zarándoklatra, ahova egy negyvenszemélyes busszal, valamint három teli autóval indultunk plébániánkról.

Az első nap megálltunk Aradon, és megkoszorúztuk a vértanúk tiszteletére felállított emlékszobrot. Pár perces megemlékezésünknek az eső sem vetett gátat. Még aznap beléphettünk Vajdahunyad kapuján, és a zárórával perlekedve gyorsan a belső tereket is megnéztük. E falak között nevelkedett Mátyás királyunk, s e falak között egyetlen magyar nyelvű felirattal sem találkozottunk.

Meglehetősen nyomasztó volt utunknak ez a szakasza, mert mindenütt a gazdátlanság, rendetlenség és a nyomasztó szegénység jeleit láthattuk. Így amikor belép-

tünk Déván a *Böjte Csaba* alapította Szent Ferenc Kollégium ebédlőjébe, jólesett a makulátlan tisztaság, a rend és a meleg szeretet, amellyel fogadtak minket. Nagy örö-

münkre családoknál (egy felnőtt nevel 8-10 gyermeket) helyeztek el bennünket, így bepillanthattunk a dévai otthon működésébe. Az este a beszélgetések ideje volt. A gyerekek meséltek magukról, napirendjükéről, a nevelők pedig saját életükről, elhivatottságukról, örömeikről, nehézségeikről.

A következő nap is bővelkedett látnivalókban: Farkaslakán *Tamási Áron* sírhelyét néztük meg, Parajdon lelátogattunk a sóbányába, Korondon a híres cserepekből vásárolhattunk.

Harmadnap a búcsú napja volt. Ahogy közeledtünk Csíksomlyóhoz, a kapukból integettek a házbéliek, és az út szélén haladók úgy fogadtak minket, mintha régi, szeretett ismerősök lennénk. Egymást követték az éneklő kereszthaljak, zászlójuk hirdette, hogy honnan jöttek. Zászlóként nekünk egy esernyő jutott. Kidíszítettük kendővel, emlékszalaggal, mezeivirág- ▶

► csokorral. Ez utóbbit nemzeti színű szalaggal rögzítettük az esernyő csúcsán. Meg kell adni: igen „helyre kis darab” lett, és messziről is jól láthattuk. Somlyón csak úgy áradt az emberek sokasága a „nyeregbe”, az szentmise helyszínére. Akármerre tekintettünk, hosszú csíkokban kanyargott a hívők sokasága. Mi is kaptattunk felfele, ki könnyebben, ki nehezebben. Magdi nénit Zsolt atya és Császár Tamás „gólyaviszi” módon sikeresen feljuttatta a tetőre. Nagy sikerük volt! Sziporkázó napfényben vártuk a mise kezdetét. Az áldott pillanokat az sem zavarta különösebben, hogy a mise felénél leszakadt az ég felettünk. Bőségesen kaptuk az áldást felülről. A többszáz ezer ember pedig csak állt az esernyők erdejében, esőkabátban – bőrig ázva –, és senki sem akart elindulni, mindenki békésen megvárta a szertartás végét. Kicsit kalandosan, de épségben lejutottunk a saras-csúszós domboldalon. A kegytemplom kolostorának kertjében áldozhattunk (szentáldozás ugyanis a nagy esőzés miatt kimaradt a miséből), majd szép napsütés-

ben elhagytuk Csíksomlyót, és hazafelé megtekintettük még Csíkkarcfalva erőd-templomát.

Vasárnap délelőtt részt vettünk Gyergyószentmiklósön egy szentmisén, amit a helyi plébános és Zsolt atya közösen celebráltak. Többünk tetszését elnyerte a helyi pap prédikációja. Aznap még eljutottunk a Gyilkostóhoz és a Békás-szorozhoz. Sétáltunk az égbetörő sziklafalak között, néhányan csónakáztak, ettük a finom kürtöskalácsot. Délután a gyergyószentmiklósi ör-

mény katolikus templomot látogattuk meg, majd zarándoklatunk utolsó estéje lévén vacsora után közösen játszottunk.

Hazafelé tartva megálltunk Kolozsváron. A Mátyás szobor, a Szent Mihály templom megtekintése után elsétáltunk a Házsongárdi temetőbe, hogy felleljük néhány híres hazánkfia nyugvóhelyét. Páran Mátyás szülőházáig is eljutottunk.

Élményekben és lelkiekben sokat gyarapodtunk, Köszönet mindazoknak, akik segítettek ennek az útnak a létrejöttét.

Sz. M.

BÖJTE CSABA VÉDENCEI NÁLUNK

2011. június 20–28.

Június 20., reggel 4 óra. Néhány tanácstalan figura áll a Népligetnél lévő parkolóban, és próbál ráérezni, vajon melyik irányból érkeznek a vendégek. Egy idő után minden busz gyanús lesz, olykor-olykor felcsillan

a remény, de semmi... Majd kiderül, kb. egyórás késéssel érkeznek Csíksomlyóról a várva várt gyerekek. Szemünknek sem akarunk hinni, amikor egy igen rossz műszaki állapotú buszból valóban a mi kis vendégeink sorjáznak elő.

Rövid operatív cselekvéssor után (mindenki a megfelelő autóba került, hogy onnan a fogadó családhoz jusson) hazaindulunk. Ruggalmasságunkat bizonyítandó eltekintettünk a reggel 8 órai találkozótól, és roppant nagylelkűen fél 10-re halasztottuk a kezdést. És ott, és akkor kezdetét vette az együtt töltött idő. A napközis tábor hetében közös programokat szerveztünk, így közel hatvanan jártuk a várost: voltunk a Repülőgép Emlékparkban, a Parlamentben, a Margitszigeten, a Velencei-tónál, a Budai hegyekben, vendégeink eljutottak a Csodák Palotájába is, majd hétfőn, kedden pedig a Balatonnál jártunk.

zetessé tették kis befogadottjaiknak ezt az időt: igyekeztek a gyerekek érdeklődésének megfelelően alakítani a délutáni-esti, valamint a hétvégi programot. Jó volt látni, ahogyan apró óvatos lépésekkel közeledtek egymáshoz a fiatalok: a kezdeti féltékenység fokozatosan eltűnt, és egyre közelebb, megítéltebb barátsággá, szeretetté alakult.

Kik is voltak nálunk? 16 középiskolás fiú és lány, a Bőjte Csaba által alapított csíksomlyói Szent István Házból. A gyerekek többsége kis székelyföldi falvak nehézsorsú családjaiból érkezett az otthonba, hogy a város kínálta oktatási intézményekben tanulhasson úgy, hogy sem a városi tartózkodás, sem az ellátás-iskoláztatás ne terhelje az amúgy is szegény családot. Csaba testvér álma, hogy lehetőségeket kapjanak ezek a gyerekek, hogy esélyük legyen arra, hogy tanulással-tudással, szakmával-diplomával felvértezve

hasznos felnőttjei legyenek az erdélyi magyarságnak. Többségük nemhogy Magyarországon nem járt eddig, de még megyéje határát sem lépte át.

Jól neveltségük, alázatuk, ugyanakkor derűs megelégedettségük mindannyiunk számára elgondolkodtató volt. Nem csak a felnőttek, de a gyerekeink és fiataljaink is megérezhettek valamit abból, hogy az elégedettséghez nem az újabb és újabb vágyaink telhetetlen hajszolása szükséges, hanem az, hogy tudjunk örülni mindannak, amit a

Jóisten abban a pillanatban, azon a napon számunkra készített.

Felsorolni is nehéz, ki mindenki kellett ►

De nem csak a közös programok jelentettek élményt az erdélyi fiataloknak. A vendéglátó családok igazán széppé és emléke-

- ▶ ahhoz, hogy vendégül láthassuk a gyerekeket. Kellett hozzá az ötlet szikrája, és természetesen mindazok, akik imádságukkal, befogadó szeretetükkel, munkájukkal, adományaikkal támogatták a programot.

N. Gy.

BALATONON VOLTUNK

2011. június 27–28.

Erdélyből érkezett vendégeinkkel rövid két napot töltöttünk a Balatonon. Az együttlét nem volt hosszú, de a társaság igen jó volt. Reméljük, hogy új barátaink is élvezték a kirándulást.

Már a hosszú vonatút is kellemesen telt, beszélgetéssel, „Bás-ozással” (kockajáték, ahol minél nagyobb számot kell hazudni) töltöttük az utat. A vonatról leszállva rögtön megpillantottuk a Balatont, és a legközelebbi strand felé vettük az irányt. Bár a víz kissé hideg volt, és a nap sem süttött végig, ez nem akadályozott meg minket a fürdésben. A kitartóbbakkal labdáztunk a víz-

ben, míg azok, akik a hűs víztől tartottak, inkább a parton pihentek. A fürdőzés után komppal szeltük át a Balatont Tihanyig. A szállásunk elfoglalása után sétálni indultunk Tihanyban. Megnéztük az apátságot, kipróbáltuk a visszhangot (működött!), majd a délutáni melegben fagyiztunk. Este a kisebb szúnyoginvázió ellenére is a kertben vacsoráztunk. Gitározgatással, énekléssel beszélgetéssel vártuk az utolsó közös játékot. Jó hangulatú, szép este volt.

Másnap reggel már éreztük az elválás hangulatát, hiszen vendégeinkre aznap este még hosszú buszút várt hazáig. De előtte még velünk utaztak haza vonattal, Budapestig. Messze élő új barátainktól szomorúan búcsúzkodtunk, de szerencsére a Facebook-on többükkel tudjuk tartani a kapcsolatot.

Szép érzés volt velük lenni. Jó volt megérezni, hogy valahogy lakhelytől függetlenül is összetartozunk. Remélem, nekik is szép emlékeket tudtunk szerezni, és talán jövőre is találkozhatunk velük, vagy hozzájuk hasonló fiatalokkal.

H. N.

Kedves Gyöngyi, Zsolt atya és Csáládok!

Szerencsésen hazaérkeztünk, és most kezdünk nemcsak az úti fáradtság kábulatából felébredni, hanem az ott töltött csodálatos napok élményeiből is. A gyerekek nagyon jól érezték magukat Veletek, alig tudtam követni figyelemmel, amikor beszámoltak az élményeiről, mert mindegyik egyszerre mesélt, minden egyes nap élmény volt számukra.

Az ő nevükben is még egyszer szeretném megköszönni, hogy befogadtátok őket, részesei lehetek a Ti életeknek és vendégszereteteknek.

Köszönjük jóságotokat, és Isten áldását kérjük családjaitokra, munkátokra innen a csíksomlyói Szűzanya lábaitól!

Szeretettel:

Móni néni és a gyerekek

Ui.: Szeretettel meghívunk hozzánk Csíksomlyóra!

NYÁRI TÁBOROK ÉS TÚRÁK

TARJÁNI KÖZÉPISKOLÁS TÁBOR

Az idei tábor se múlhatott el felejthetetlen élmények és nevetések tömkelege nélkül.

De hol is kezdődik mindez? A bemutatkozásnál vagy még annál is előrébb? Talán a buszon való találkozáskor, mikor a régi s új társak találkoztak?

Bizony, hihetetlen, hogy idén már a 4. ifjúsági tábor ez alkalommal a Gerecsében levő Tarjában került megszervezésre köszönhetően Molics Dettinek, Tóth Iminek és a többi szervezőnek.

Első célpontunk Lábatlantól a Serédi kastélyig való hosszú út volt,

mely – mondjuk ki – erőpróbára hívta ki a csapatot. Nemcsak Biblia-ismeretünket kellett bizonyítani, hanem az esőben való gyalogtúra is próbára tett bennünket. A nehézségeket leküzdve már csak a Seredi kastély meleg tüze adott enyhítő nyugalmat. A másnapi 15 km, a fáradhatatlan túrák és az elmaradhatatlan nasik további reményt adtak Tarjában való pihenésünkre.

Végleges táborhelyünkön lelki és szórakoztató programok mellett soha nem unatkoztunk. Felejthetetlen volt például a Szentségimádáson való részvételünk. ►

▶ Az odafigyelés, elmélyülés, egy közel 80 fős társaságban, csendben az Úrra figyelve.

Nagy hatással volt rám és szerintem többünkre is Fr. Dobszay Benedek Ferences-rendi szerzetes beszéde. Fiatal szerzetes révén hallhattunk tőle a rendről, a Ferences

TIVADAR ÉS MI

Ritkán fordul elő, hogy 3-4 – nem is sűrű és túlsúfolt – nap alatt ennyi élményben legyen részünk. A tivadari plébániái nagytábor szépen gazdagított élményekkel mindannyiunkat. Többségében családok mentünk, de akár kisebb vagy nagyobb családdal, akár egyedül, mindannyian sokat kaptunk ezalatt a pár nap alatt.

Az első nap délutánján tivadari felfedező sétára indultunk, 7 csapatot alkotva – mint szem-, orr-, száj-, fül-, has-, kéz- és lábcsapat. Mire minden testrész beszámolt tapasztalatairól – megoldva egy-egy kapott feladatot – észrevétlenül egy testté váltak a részek. (Ez a

kép később többször elgondolkodtatott, és arra jutottam, hogy nagyban rajtunk áll, hogy mennyire tartjuk életben ezt a testet, amely Tivadarban kétségtelenül élt.)

Nekem mindig nagy örömet jelent nézni, ahogy a gyerekek teljesen belemerülve, önfeledten tudnak játszani mindenhol és bármivel... – itt ebben bőven lehetett részem:-). Minden nap volt idő szabad, spontán játékra, így gyönyörködhettem homokvárépítésben (az udvarunk eső áztatta homokos talaján és a Tisza partján), kavics-rakosgatásban, biciklizésben, kergetőzésben (némi szelíd harccal egybekötte), focizásban és FOCIZÁSban. A kisfiúk és a nagyobb kis-

Rend lelkiségéről és arról, hogy mi vonzotta őt 20 évesen szinte mágnesként, hogy belépjen közéjük. Megtudhattuk, hogy a Ferences Rend már 1225-ben megjelent Magyarországon, s hogy a közel félezernyi szerzetes mellett az aktivisták száma egyre több és több.

Az ottani, tarjáni tartózkodásunk alatt a programok sokszínűsége, többek között az esti filmezések, a mindennapi misék és azok varázsos hangulata, a szentségimádásban való elmélyülés, és a ferences szerzetesi életről tartott előadás hasznos útravaló lesz későbbi életünkben is.

V. O.

fiúk már az udvaron is lelkesen rúgták a labdát, de a FOCI-t igazán a nagyobb, füves pályán csodálhattam meg: azt ahogyan egyszerre ragadja magával a játék az apákat, a nagyfiúkat és az egészen kicsiket... – igazi meccseket játszanak együtt 5 évestől 45

Szép volt látni, ahogy a nagyok a kicsikhez viszonyulnak, a kedvükért félórát guggolva sarat gyúrnak, kísérik őket ide-oda, farönkön ücsörögve beszélgetnek velük, vagy épp vigasztalják, bátorítják őket.

Közös élményeink még: bicikliztünk, gyönyörű református műemlék-templomokban jártunk Tákoson és Csarodán – az előbbiben egy bámulatosan friss, és bájos, 80 felett járó néni beszámolóját is élvezhettük. Vízi- és szárazmalmot néztünk, kenuztunk, Kölcseyre emlékezve Himnuszt szavaltunk, csónakos temetőben jártunk. Zsolt atya és Mahi atya

évesig. Megható pillanat volt, amikor az egyik legkisebb fiúcska gyengécske, pontatlan rúgása után két alig nagyobbacska vállon veregette: „Nagyon ügyes voltál!”

misézett, Knáb Józsi gitározott a Tisza-parton, a csarodai templom mellett a szabadban, és a szálláshelyünkön. Fürödtünk a Tiszában, vállalkozó szellemű fiúként (sic!) a csűrben aludtunk; zsolozsmáztunk, kis és nagyobb csoportokban jókat beszélgettünk; métáztunk; tábortűz mellett gitár kísérettel énekeltünk, játszottunk, és dalt küldtünk egymásnak... Jó pár dolgot biztosan sorolhatnék még, de mi sem mutatja jobban ennek a pár szép napnak a színességét, mint az, hogy a tábor végét jelentő záró körben nemigen volt ismétlés a legszebb élményeink felelevenítésekor, pedig csaknem hetvenen voltunk.

▶ Végül – a szervezőket dicsérendő olyan „apróságok”, hogy a hatalmas méta-parti után meglepetésként óriási görögdinnyével csillapíthattuk szomjunkat, vagy akár az, hogy ennyi emberre is lehet nagyon jóízű ételeket főzni..., és mellesleg az, hogy a lelki élményt adó, a kulturális és a sportprogramok épp jó arányban elegyedtek ahhoz, hogy élvezetes és érdekes legyen, és hogy kicsik és nagyok együtt tudjunk részt venni mindenben.

Sz. K.

A BAJÓTI ÁLTALÁNOS ISKOLÁS TÁBOR

2011. július 25–30.

Reggel 8-kor volt a találkozó a Szemere-telepi vasút állomáson. Reméltük hogy a tábor alatt majd szebb idő lesz, mert induláskor szemerkélt az eső és elég hűvös volt. Tömegközlekedéssel elég bonyolult Bajótiig eljutni. Vonatoztunk, metróztunk, buszoztunk kétszer is, és még egy buszra át kellett volna szállni, ám azt lekéstük, de szerencsére Zsolt atya és Márti néni értünk jött kocsival. Ekkorra már az autóval érkezők a táborhelyen voltak. Amikor megérkeztünk ebédeltünk, kipakoltunk, és beosztottuk a csoportokat. Ezek a csoportok aztán egész héten jóban-rosszban összetartoztak: együtt métáztak, együtt húztak kötelet, közösen mosogattak, és közösen is takarítottak a tábor végén, hogy csak néhány dolgot említsék.

Az első nap délután egy csapatjáték következett, melyen a településsel kapcsolatos történelmi és más kérdésekre kellett választ találnunk. Jártuk a falut, beszélgettünk

emberekkel, a csoportok egy része még a könyvtárban is járt, hogy segítséget kapjon a kérdésekhez.

Minden reggel volt reggeli torna (mindig valaki más tartotta), volt reggeli ima, többnyire szintén az ifjvezetők vezetésével. A tábor alatt sokat sportoltunk: kétszer métáztunk, kidobósoztunk, köteleket húztunk, zászlós játékot játszottunk. Egy éj-

szakát kint aludtunk a hegycsúcson (Öregkő), ez egyben legtöbbünk számára bátorságpróba is volt, de volt tábortűz, finom ételek, minden nap szentmise, volt gyónási lehetőség, mindenféle programok, csendes pihenő, játékidő és túráztunk is. Szerencsére szép napos időnk volt, persze azért néha esett, de szerencsére nem olyankor, amikor programok voltak.

K. Cs.

Ugyanez felnőtt szemmel:

Bajóton voltunk. Gyönyörű környezetben, többnyire a jól ismert társasággal, majdnem negyvenen. Jó látni a felszabadult, ugyanakkor mégis egymásra odafigyelő gyerekeket játszani, jó őket megsimogatni, velük közösen mókázni, gyakorolni, főzni, énekelni. Jó a lelküket, szívüket, értelmüket nyitogatni a szépre, jóra, és nagyon jó látni, hogy amikor felnőnek, akkor ifjvezetökként is ▶

- ▶ velünk tartanak, tornáztatják, nevelgetik, ha kell fegyelmelik fiatalabb testvérkéiket, gitároznak és énekelni tanítják a kisebbeket. Az idei témánk a szentmise volt: 6 nap, 6 rész, 6 lehetőség arra, hogy alaposabban elmélyüljünk a szentmise megértésében. Volt, aki prédikált, voltak, akik könyörgéseket írtak, sőt áldást is osztottunk, és persze készítettünk plakátot is, hogy emlékeztessen minket a már megbeszéltekre.

N. Gy.

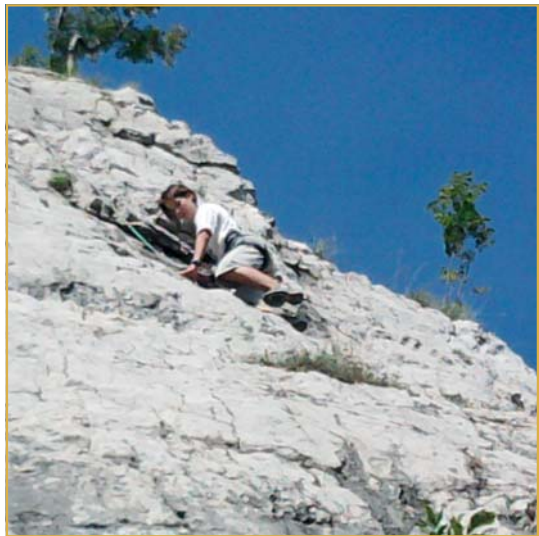
KENUZÁS ÉS FALMÁSZÁS

Még a nyár elején megbeszéltünk a szünet előtti utolsó ifihittanok egyikén, hogy idén nyáron is szervezünk egy evezős vagy biciklizős, pár napos ifitábort valamikor augusztusban. Végül egy 2 napos kenuzás-falmászós program született, a főplébéséssel közösen, ugyanis – mint kiderült – ők is pont akkorra akartak kirándulást szervezni.

Szerda reggel indultunk, mindkét plébániáról hatan-hatan. Kb. 10 óraker megérkeztünk a Duna egyik holtágához Esztergom közelében, ahol már várt ránk 3 db, 4 személyes kenu. Bár az idő nem volt túl kellemes, jókedvűen vágtunk neki a csónakázásnak. Az elsőre hidegnek tűnő vízről is kiderült – néhány önkéntesnek hála -, hogy annyira nem is veszélyes hőmérsékletű. Utunkat kisebb-nagyok akadályok kereszteltek, de közös erővel leküzdöttünk minden utunkat álló fatuskót, faágat vagy komplett fát. Egy gyors ebéd és 50-60 méter szárazföldi kenu-cipelés után útra – vagyis vízre – keltünk a Nagy-Dunán. Bár az újra és újra feltámadó oldalszél elég zavaró volt, az arcunkba csapó vízzel együtt, azért nagyon élveztük. Mikor kimerülten megérkeztünk Esztergomra az sem zavart minket, hogy

több mint fél órát kellett várunk, mire az autókat felhozták értünk az atyák. Egy adag fagyival végülis elég életet leheltek belénk ahhoz, hogy föl tudjunk mászni hálósájkainkkal, polifoamjainkkal és a közcuccokkal (pl. bogrács) az Öreg-kőre, ahol az éjszakát töltöttük. Mire felértünk alvásunk helyszínére, fagy ide vagy oda, már erősen csak a vacsorára tudtunk koncentrálni – ahhoz azonban még fát kellett gyűjtenünk. De a csillagos ég alatt szalonnát, virslit, kenyeret sütogetve megfledkeztünk a nap fárasztó részéről, és nagyon jól éreztük magunkat. Fél 11 tájban, miután elénekeltük a befejező dalt a tábortűznél, gyorsan „megagyaztunk”: fölveztünk még egy-két réteg meleg pulóvert, majd becipáraztuk magunkat a hálósájkainkba, és nyugovóra tértünk.

Másnap igencsak hűvös reggelre ébredtünk: 11 fok körül mozgott a hőmérséklet, és elég nehéz volt rávenni a csipet-csapatot, hogy kimásszon a hálósájkokból. Tisztelet azon kivételeknek, akik nem tudtak aludni, és fölkeltek a Nappal, vagy már akkor a csúcson ültek, mikor a nagy sárga korong első sugarai ébredtek. Nekik köszönhető-

en mire a többség felébredt, már kész volt a forró tea.

Délelőtt falat másztunk, ami sokaknak újdonság volt, de mindenkinek nagy élmény. Órákon keresztül váltakoztak a falon felállított két pályán a csapat tagjai, s a jelentkezők, akik még másztak volna egyet, csak nagy nehezen fogytak el. Voltak közöttünk rutinosabb és kevésbé rutinosabb résztvevők is, de mindenki szépen teljesített.

Mindeközben négyen-öten lesétáltak Bajótra vízért, olajért a paprikás krumplihoz, műanyag tányérokért és kanalakért az elfogyasztáshoz. Míg az utolsó emberek leszerelték a két pályát és a rögzítéseket, Imi atya miséhez való helyet keresett, a többiek Zsolt atyával az élen elkészítették a paprikás krumplit. Amíg az ebéd főtt, miséztünk egyet a fák hűvösében, kimerülten.

Ebéd után már csak a villámgyors csomagolásra volt idő, és indultunk is haza. A hazaút szépségeiről nem tudok beszámolni, mert kb. 15 percet leszámítva végigaludtam a másfél óra körüli utat. ☺ Sajnálom, hogy sokan nem tudtak eljönni, de mi nagyon jól éreztük magunkat, és már várjuk a következő kimerítő együttlétet.

N. E.

A TÁTRÁBAN TÚRÁZTUNK

„Az Úr a teremtés hetedik napján megpihent, de közben elgondolkozott művén. Mivel úgy érezte, hiányzik még valami a világból, megbízta egyik szorgalmas angyalát, hogy szórjon még szét a Földön néhány természeti szépséget. Az angyal teljesítette kérését, és szépítgette a tájakat. Így jutott el a tátrai vidékhez. Miközben repkedett a csúcsok felett, a szárnya véletlenül beleakadt az egyikbe, aminek következtében kiszakadt ▶

REJTVÉNY

Augusztus 20-a plébániánk születésnapja, búcsúja. Szent István Plébánia-ként most névadó szentünk életművéhez kapcsolódik a rejtvény. Ha a szavakba helyesen írjuk be a hiányzó betűket, akkor megfejtésként egyházmegyék nevét kapjuk. (Figyelem: a ketős hangzókat – pl. sz, cs – két vonallal jelöltük!)

Kérdéseink:

a) mely egyházmegyék rejtőznek a szófeladványban?

b) mi kapcsolja össze ezeket az egyházmegyéket plébániánk védőszentjével?

1. E _ _ T _ _ _ M
2. _ _ _ Z _ _ É _
3. G _ _ _
4. P _ _ S
5. _ _ U _ _ E _ _ V _ _
6. _ G _ _
7. _ _ L _ _ A
8. _ S _ NÁ _

Beküldési határidő: szeptember 20.

A megfejtéseket a plébániára vagy a mustarmag18@yahoo.com elektronikus postacímre kérjük eljuttatni.

Előző havi helyes megfejtőink közül hárman részesülnek jutalomban: Nemesiné Zsolnay Orsolya, Töröcsik Jánosné, Vig Antalné (Rózsika néni). Jutalmukat a szokott módon kézbesítjük.

▶ *a zsákja. Így szóródtak ide a rétek, sűrű erdők, állatok, azaz annyi természeti szépség, amennyi kevés hegységnek van még a világon. Az a csúcs, amelyikkel az angyal összeütközött, ferde maradt, így a Kriván nevet kapta.*

Ez a legendája annak a 2494 m-es magassággal büszkélkedő hegycsúcsnak, amit 16 fős plébániai kiscsapatunk az Unilever turista-szakosztály 9 oszlopos tagjával együtt 2011. augusztus 13-án, szombaton meghódított.

Pénteken délután 5 körül indultunk Budapestről. Az éjszakát egy szlovákiai panzióban töltöttük, közel Három-forráshoz, a túra kiindulási pontjához. Szombaton hajnali háromnegyed 5-kor pittyegett az ébresztő, 6-kor már álmos szemekkel és kissé fázósan az 1140 m magasan fekvő Három-forrás parkolóban toporogtunk. Bezzeg hamar melegünk lett, amint nekivágtunk a meredek hegyoldálnak! Zsolt atya kipróbált receptje – egyenletes tempó, 300-350 m szintkülönbség megtétele után 10 perces pihenő, most is bejött – csapatunk „főserége” 11 előtt néhány perccel felért a csúcsra.

Az éppen ködbe burkoló hegycsúcs jég-esővel köszöntött bennünket – sebj, legalább nem cipeltük hiába az esőkabátokat! Elégedetten elmajszoltuk a sok pici darabra széttördelt óriási tábla Milka „csúcscsokit”, közben zenei aláfestésként szlovák himnusz hallgathattunk egy erős nemzeti érzésekkel rendelkező helybéli hegyász-társaság előadásában.

Felelé mászáskor nemcsak a csúszós-gördülő sziklákra és bokabeszorító repedésekre kellett figyelmeznünk, hanem a közben beindult csúcsgorgalomra is: telis-tele volt a Kriván turistákkal. 12 körül érkezett a hír: a kitartó kétfős „utóvéd” is felkapaszkodott a hegy legtetejére – teljes a siker! A visszaúton több helyen is áfonya- és málnalelőhelyekre bukkantunk, a nap is újra kisütött. Utunk jó darabon fenyőfák közt, tiszta vízű, csörgedező patak mellett vezetett. Vidám lélekkel, sajgó lábakkal érkeztünk vissza a parkolóba. Irány Budapest! A hazaútba még belefért egy gyors „vizit” egy felvidéki vendéglőben, és nem sokkal éjjel 1 óra után már a saját ágyunkban térhettünk nyugovóra. Ez a kirándulás igazán „csúcs” volt!!! N. B. K.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

⇒ Kovács Gergely Mór

születési dátum: 2010. augusztus 13.

keresztelés ideje: 2011. május 14.

⇒ Vicze Botond

születési dátum: 2010. december 11.

keresztelés ideje: 2011. június 9.

⇒ Czezon Bence

születési dátum: 2011. április 11.

keresztelés ideje: 2011. július 17.

⇒ Balog Izabella

születési dátum: 2010. szeptember 17.

keresztelés ideje: 2011. július 31.

⇒ Varsányi Ádám

születési dátum: 2010. november 24.

keresztelés ideje: 2011. július 31.

⇒ Varsányi Veronika

születési dátum: 2010. november 24.

keresztelés ideje: 2011. július 31.

TEMETÉSEK

† Dr. Bittó Pálné (Lipták Irén)

születési év: 1914

temetés ideje: 2011. június 10.

† Kerekes Gyuláné (Juhász Julianna)

születési év: 1923

temetés ideje: 2011. június 14.

† Somogyi László

születési év: 1937

temetés ideje: 2011. június 24.

† Ladoniczki Ferencné

(Lindwurm Gizella)

születési év: 1937

temetés ideje: 2011. július 1.

† Zumics Borbála

születési év: 1953

temetés ideje: 2011. július 12.

† Varga Imréné (Fiala Mária)

születési év: 1922

temetés ideje: 2011. július 13.

† Boda László

születési év: 1952

temetés ideje: 2011. július 27.

† Bercz Józsefné (Kiss Mária)

születési év: 1938

temetés ideje: 2011. június 25.

† id. Merétey Ferenc

születési év: 1924

temetés ideje: 2011. augusztus 5.

† Horváth Károlyné (Tamási Emma)

születési év: 1943

temetés ideje: 2011. augusztus 6.

† Mohai Imréné (Szebényi Ilona)

születési év: 1920

temetés ideje: 2011. augusztus 8.

† Gáll Istvánné (Szekely Rozália)

születési év: 1925

temetés ideje: 2011. augusztus 12.

† Hübsch Jánosné (Kocsis Erzsébet)

születési év: 1939

temetés ideje: 2011. augusztus 12.

† Rajkay Róbert

születési év: 1952

temetés ideje: 2011. augusztus 17.

† Bíró Ignácné (Müller Éva)

születési év: 1926

temetés ideje: 2011. augusztus 17.

† Magyar Lászlóné

(Molnár Etelka Katalin)

születési év: 1947

temetés ideje: 2011. augusztus 19.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ Kis Ágota és Koncz Csaba –
2011. augusztus 19.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **augusztus 28. vasárnap:** ½10 óraker szentmise az elmúlt időszakban temetett halottainkért;
- **szeptember 4. vasárnap:** ½10 óraker Veni Sancte – tanévnyitó szentmise;
- **szeptember 4. vasárnap:** 16 óraker a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián;
- **szeptember 5. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **szeptember 13. kedd:** a Fatimai Szűzanya emléknája az Erzsébet-telepi templomban. 17 óraker rózsafüzér, 18 óraker szentmise

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **szeptember 20. kedd:** 19 óraker Férfikör a plébánián;
- **szeptember 24. szombat:** Őszi túra.
- **szeptember 26. hétfő:** 20 óraker Asszonykör a plébánián.

Ez évben is folytatjuk plébániánk és templomunk felújítását. Elkészült a templom hófogó rendszere, október végére elkészül a harangok lengőszerkezetének cseréje és vilamosításának korszerűsítése. Hátravan még az udvari mellékhelyiség és a plébánia vizesblokkjainak a felújítása. Ezekhez a munkához kérjük a testvérek támogatását.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.), Szmetana Mária (Sz. M.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Kraus Csanád (K. Cs.), Némethné Bíró Klára (N. B. K.),
Szále Kata (Sz. K.), Virág Orsolya (V. O.)

Fotók:

Bartus Mónika, Király Attila, Knáb Andris, Kraus Csanád, Mayer Áron,
Mayer Gabriella, Sárkány György, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

HITTANÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Elsőáldozásra készülők	szerda 16:45 óra
Elsőáldozás után	csütörtök 17 óra
Kisifi (7-8-9. osztályosok)	csütörtök 18 óra
Nagyifi (középiskolások)	szerda 19 óra
Felnőtt katekézis	hétfő 19 óra
Bibliaóra	péntek 19 óra

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Felnőtt énekkar	péntek vagy szombat 19 óra (lásd plakát!)
Gyermekkórus (Első alkalom: szeptember 11.)	vasárnap 17 óra
Asszonykör (Első alkalom: szeptember 26.)	minden hónap utolsó hétfő 20 óra
Baba-mama klub (Első alkalom: szeptember 15.)	minden második csütörtök 10 óra
Férfikör (Első alkalom: szeptember 20.)	minden hónap 3. kedd 19 óra
Dokumentumfilm-klub	hirdetés szerint (havonta 1x vasárnap 15 órától)